

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.328/2014/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. év november hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.113/2013/27. számú ítéletét A vádlottal szemben megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt testi sértés büntette kísérleteként nevezi meg, jogszabályi hivatkozását a 2012. évi C. törvény 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulata szerint jelöli meg.

Megállapítja, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 12.180,- (tizenkettőezer-száznyolcvan) forint bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A vádlottat a Budapest Környéki Törvényszék 2014. július hó 8. napján kelt 10.B.113/2013/27. számú ítéletével bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 170. § (1) bekezdés (6) bekezdés] ezért öt 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosítása végett fellebbezést, a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett terjesztett elő perorvoslatot.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.820/2014/1. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezéseket fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a bizonyítást a szükséges, indokolt mértékben lefolytatta és valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonva hibamentes tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is eleget

tett, a tényállást, amelyet támadás nem ért, irányadónak kell tekinteni a felülbírálat során is. Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban tévedett, amikor a minősítés és a jogkövetkezmények megállapítása során az elkövetéskori törvényt alkalmazta arra hivatkozással, hogy az elbíráláskori törvény hátrányosabb rendelkezéseket tartalmaz a vádlottra, a középértékre vonatkozó szabály kötelező alkalmazására figyelemmel. Mind az elkövetés - 2012. év május hó 30. - mind az elbírálás idején hatályban volt a középértékre vonatkozó előírás, amely azonban csak annyiban kógens, hogy a középértékből kell kiindulni és az attól való eltérést köteles indokolni a bíróság.

Figyelemmel arra, hogy az elbírálás idején hatályos 2012. évi C törvény feltételes szabadságra bocsátást kimondó rendelkezései kedvezőbbek, ezért ennek rendelkezéseit kell vádlottra vonatkozóan alkalmazni. Szükségesnek tartotta a bűncselekmény megnevezésének pontosítását is. A bűnösségi körülményeket körütekintően és teljes körűen sorolta fel az elsőfokú bíróság, de nem súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlott előéletére, a hasonló jellegű, erőszakos bűncselekmények elkövetésére figyelemmel súlyosabb büntetés kiszabása indokolt.

A nyilvános ülésen a védő az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, de egyetértett az elbíráláskori Btk. alkalmazásával.

A bejelentett fellebbezések nem voltak megalapozottak.

A vádlott a nyilvános ülésen szabályszer idézés ellenére nem jelent meg, de a nyilvános ülés távollétében megtartható volt.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva, a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából a szükséges bizonyítékokat feltárta, ügyfelderítési kötelezettségének a lehetséges és szükséges mértékben eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valóznak.

Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését és az azt cáfoló, terhelő vallomásokat a logika szabályainak megfelelően elemezte, értékelte és részletesen számot adott arról, hogy mely terhelő bizonyítékot miért talált hitelt érdemlőnek illetőleg miért vetette el a vádlott védekezését.

A vádlott előadása az előzményeket illetően - mind a pénzkölcsön, mind a dulakodás megtörténtét illetően - egybevágott a sértett és 1-es tanú vallomásával, a vádlott nem vitatta azt sem, hogy elégtételt akart venni a sértetten, ezért tért vissza. A vádlott a bántalmazás tényét sem tagadta, de erre vonatkozó előadása ököllel ütötte arcon a sértettet - teljességgel eltért a sértett vallomásától - a földre rántotta, fejberúgta - a bántalmazás lefolyását illetően. A sértetti vallomást e körben a további tanúvallomások és az orvosszakértő véleménye is alátámasztotta. Az elsőfokú bíróság pedig megfelelően megindokolta, hogy miért ezekre a szakértői véleménnyel is alátámasztott vallomásokra alapította tényállását.

Az iratok tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ítéletábra a az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a személyi részt illetően kisebb mértékben kiegészítette és pontosította:

- Az ítélet indokolásának 2. oldal első bekezdésében pontosítja, hogy egyben elrendelte a helyesen: 10 hónapi börtönbüntetés végrehajtását.
- A személyi részt azzal egészíti ki, hogy a vádlottat utóbb a Váci Járásbíróság a 2014. év november hó 19. napján jogerőre emelkedett 6.B.50/2014/12. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt 6 hónapi fiatalos fogházban letöltendő szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

Az irányadó tényállásból okoszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés, a cselekmény minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabása körében a Budapest Környéki Törvényszék vizsgálta a Btk. időbeli hatályát - a Btk. 2. §-át - azt, hogy az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályokat kell alkalmaznia, azonban tévesen alkalmazta az elkövetéskori anyagi jogszabályokat.

A cselekmény elkövetésének időpontjában hatályban lévő Büntető törvénykönyv, az 1978. évi IV. törvény, illetve az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény 2. §-a szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ha pedig a cselekmény az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

A vádlott által megvalósított testi épség elleni bűncselekmény minősítése, büntetési tétele megegyezik az 1978. évi IV. törvényben (170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulat), valamint a 2012. évi C. törvényben foglaltakkal (Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat), továbbá mindkét jogszabályban azonos a cselekmény büntetési tétele: kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.

A 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdése alapján határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt. A (2) bekezdés értelmében, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad, visszaeső esetén háromnegyed részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Az új jogszabály tehát ebben a kérdésben az eljáró bírónak mérlegelési jogkört biztosít, mert e szabályozás szerint a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége már nem a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához, hanem a terhelt személyi körülményeihez - előéletéhez - igazodik, amely kérdés szerepet kap a büntetés kiszabása során.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabályok összevetése során arra az álláspontra helyezkedett, hogy csak az elbírálás időpontjában hatályos Btk. tartalmaz

rendelkezést a középérték kötelező alkalmazásáról. Az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdése is tartalmazza, hogy a büntetés kiszabása során a büntetési tétel középértékéből kell kiindulni.

Így, mint az elkövetés, mind az elbírálás idején hatályban volt/van a középérték alkalmazásának kötelezettsége, amely azonban csak a középértékből történő kiindulást írja elő a jogalkalmazók számára, megfelelő indokolással attól el lehet térni.

Mindezek összevetése alapján megállapítható, hogy a vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb rendelkezéseire figyelemmel az elbíráláskori jogszabályok alkalmazása eredményez kedvezőbb elbírálást a vádlottra, így az ítélet az elbíráláskori jogszabályokat alkalmazta.

Ennek megfelelően vádlott cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérleteként jelöli meg.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket helyesen vette számba, ugyanakkor az ítélet mellőzi a sértetti közrehatás enyhítő körülménykénti értékelését, a vádlott revansot akart venni a korábban őt ért sérelmén ezért ment vissza a társasághoz és támadta meg a sértettet.

Az ítélet az értékelt bűnösségi körülmények alapján úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetés megfelelő, annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezése törvényes.

A Fővárosi Ítélet az Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban az ítélet az Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2015. év november hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.	. Vincze Piroska s.k.	. Bartkó Levente s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.113/2013/27. számú ítélete a Fővárosi Ítélet mint másodfokú bíróság 1.Bf.328/2014/10. számú ítélete folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. év november hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

tisztviselő